नन्वेवंविद्वानपित्वंकिमित्यभिमानंवहस्यतआह तिर्यगिति तिर्यङ्गादिभिःपरिचितंव्याप्तम् संतोऽसंतश्चविशेषायस्य महदादीन्यनेकानिकारणा नियस्य हेपरम अज तेइदंस्थविष्ठंविराड्रूपंकेवलंवेद्मि अतःपरमीश्वरस्वरूपंनवेद्मि यत्रवादःशब्दव्यापारोनास्तितद्ब्रह्मरूपंचनवेद्मि अतोऽभि मानोननिवर्त्ततइतिभावः ॥ १३ ॥ तदैवभगवदनुकंपयातद्रूपद्वयंज्ञात्वेश्वररूपमनुवर्णयन्नमस्करोति कल्पांतएतदिति एतत्त्रैलोक्यंयःपुमान्शेते स्व स्मिन्नेवदृक्नबहिर्यस्ययोगनिद्रारूढत्वात् अनंतसखः शेषसहायः तदंकेशेषोत्संगे यस्यनाभिरेवसिंधुःसमुद्रःतस्मिन्रोहतीतितथा तस्मिन्कांच नलोकपद्मस्यगर्भेकर्णिकायां द्युमान् तेजस्वीब्रह्माभवति तंप्रणतोऽस्मीत्यर्थः ॥ १४ ॥ ननुममापिस्वापाद्यवस्थावत्त्वेकोजीवाद्विशेषइत्यतआह त्वंतुव्यतिरिक्तः जीवविलक्षणः आस्सेतिष्ठसि वैलक्षण्यमेवाह त्वंतुनित्यमुक्तः जीवस्तुत्वत्प्रसादान्मुच्यते त्वंपरिशुद्धः सतुमलिनः त्वंतुविबुद्धः

तिर्यङ्गद्विजसरीसृपदेवदैत्यमर्त्यादिभिःपरिचितंसदसद्विशेषम् ॥ रूपंस्थविष्ठमजतेमहदाद्यनेकंनातःप रंपरमवेद्मिनयत्रवादः ॥ १३ ॥ कल्पांतएतदखिलंजठरेणगृह्णन्शेतेपुमान्स्वदृगनंतसखस्तदंके ॥ यन्ना भिसिंधुरुहकांचनलोकपद्मगर्भेद्युमान्भगवतेप्रणतोऽस्मितस्मै ॥ १४ ॥ त्वंनित्यमुक्तपरिशुद्धविबुद्धआ त्माकूटस्थआदिपुरुषोभगवांस्त्र्यधीशः ॥ यद्बुद्ध्यवस्थितिमखंडितयास्वदृष्ट्याद्रष्टास्थितावधिमखोव्यति रिक्तआस्से ॥ १५ ॥ यस्मिन्विरुद्धगतयोह्यनिशंपतंतिविद्यादयोविविधशक्तयआनुपूर्व्यात् ॥ तद्ब्रह्मविश्व भवमेकमनंतमाद्यमानंदमात्रमविकारमहंप्रपद्ये ॥ १६ ॥

सत्वज्ञः त्वमात्मा सतुजडः त्वंकूटस्थः सतुविकारी त्वमादिपुरुषः सत्वादिमान् त्वंतुभगवान् सतुभगहीनः त्वंत्रयाणांगुणानामधीशः सतुपरतंत्रः कुतः एतद्वैलक्षण्यम् यद्यतः बुद्ध्यवस्थितिंबुद्धेस्तांतामवस्थामखंडितयास्वदृष्ट्याचिच्छक्त्याद्रष्टापश्यति द्रष्टेतितृन्प्रत्ययांतः अतोबुद्ध्यवस्थि तिमित्यत्रषष्ठ्यभावः तथाभूतएवत्वंस्थितौपालनेअधिमखः यज्ञाधिष्ठाताश्रीविष्णुः ॥ १५ ॥ तमेवब्रह्मरूपेणज्ञातंनमस्करोति यस्मिन्निति पतं तिअकस्मादुद्भवंति विश्वस्यभवोयस्मात् एकमखंडम् आद्यमनादिम् ॥ १६ ॥